

Откъси от статията „Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo“ („Многобрачието в Къртлънд и Наву)“

Gospel Topics Essay (Статии по евангелски теми); topics.ChurchofJesusChrist.org

Светиите от последните дни вярват, че еднобрачието, т.е. бракът между един мъж и една жена, е постоянният закон на Господ за брака. В библейски времена Господ заповядва на някои от Своите хора да практикуват многобрачие – брак между един мъж и повече от една жена. Някои от ранните членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни също получават и спазват тази заповед, дадена чрез Божиите пророци.

След като получава откровение, в което му е заповядано да практикува многобрачие, Джозеф Смит сключва брак с няколко съпруги и представя практиката пред своите близки съмишленици. Този принцип е сред най-трудните аспекти на Възстановяването – лично за Джозеф и за други членове на Църквата. (...)

Началото на многобрачието в Църквата

Джозеф казва на свои съмишленици, че един ангел му се е явил три пъти между 1834 г. и 1842 г. и му е заповядал да продължи с практиката на многобрачието, когато се колебае да продължи напред. По време на третото и последно явяване ангелът е дошъл с изтеглен меч, заплашвайки Джозеф с унищожение, освен ако не продължи и не се подчини напълно на заповедта. (...)

Джозеф и Ема

Многобрачието е трудно за всички участници. За съпругата на Джозеф Смит, Ема, това е едно мъчително изпитание. Записаната информация за това как Ема реагира по отношение на многобрачието е оскъдна. Тя не оставя разкази от първа ръка и така е невъзможно да знаем какво мисли тя. Джозеф и Ема се обичат и уважават дълбоко. След като започва да практикува многобрачие, той излива в дневника си чувствата си към своята „обична Ема“, която описва като „непоклатима, постоянна и непоколебима, неизменна, любяща Ема“. След смъртта на Джозеф, Ема държи кичур от косата му в медальон, който носи на врата си. (...)

Изпитание и духовно свидетелство

Според Хелън Мар Кимбъл, Джозеф Смит заявява, че „практикуването на този принцип ще бъде най-трудното изпитание на вярата, с което светиите някога ще се сблъскат“. (...)

Решението да се приеме такова мъчително изпитание обикновено идва само след искрена молитва и дълбоко размишление. Бригъм Йънг казва следното, след като научава за многобрачието: „За пръв път в живота (си) исках да умр(а)“. „Трябваше да се моля непрестанно – казва той, – и трябваше да упражнявам вяра, и Господ ми разкри истината за многобрачието и това ми донесе удовлетворение“.

Луси Уокър си спомня своята вътрешната борба, когато Джозеф Смит я кани да стане негова съпруга. „Всяка частица на душата ми се бунтуваше срещу това“ – пише тя. Въпреки това, след няколко неспокойни нощи, прекарани на колене в молитва, тя намира утеха, когато стаята ѝ „се изпъл(ва) със свещено влияние“, наподобяващо „блестяща слънчева светлина“. Тя казва: „Душата ми се изпълни с безметежен сладък мир, който досега не познавах“ и „върховно щастие обзе цялото ми същество“.

Заклучение

Почти невъзможно е да се опишат трудностите, свързани с въвеждането на принцип, толкова противоречив, колкото многобрачието. Духовното свидетелство за неговата истинност позволява на Джозеф Смит и други светии от последните дни да приемат този принцип. Колкото и да е трудно, чрез въвеждането на многобрачието в Наву Бог наистина „Си въздиг(а) потомство“. Значителна част от днешните членове са потомци на верни светии от последните дни, които са практикували многобрачие.